

V L K
Z
KRÁLOVSKÝCH
VINOHRAD

FILM
JANA NĚMCE

PREZENTACI
MI MASTER
FILM

KOPRODUCE
Česká televize

media
film

ROČKA LAMPA 2015

ZA PŘÍSPĚV
MEDIACENTRUM

OF
UNIVERSITY OF
PAVLA

DISTRIBUČNÍ ČÍS
MIFILM

VLK Z KRÁLOVSKÝCH VINOHRAD
SCÉNÁŘ A REŽIE JAN NĚMEC

SVĚTOVÁ PREMIÉRA 2. ČERVENCE 2016
MEZINÁRODNÍ FILMOVÝ FESTIVAL KARLOVY VARY 2016 – HLAVNÍ SOUTĚŽ

Karlovy Vary
Mezinárodní filmový festival
Hlavní soutěž

DISTRIBUČNÍ PREMIÉRA 15. ZÁŘÍ 2016

*„Já vás moc zdravím. Právem se ptáte, proč se tenhle opus jmenuje **Vlk z Královských Vinohrad** - protože proto. Jsem totiž takový Leonardo di Caprio a Martin Scorsese v jednom. Vyprávím podobný příběh. Je o zlovném sebestředném jedinci toužícím po slávě, penězích a hlavně po moci, velkém to afrodisiaku, na které jako mouchy sedají krásná děvčata. Na ty jsem celý život byl a jsem. ...Chtěl jsem dobýt svět. V naší filmařské branži byli ještě dva podobní: Miloš Forman a Jirka Menzel. I o nich se něco dozvíte. Já se otevířu vám jen osobně. Pravda, nic než pravda.*

Proč Vlk a proč z Královských Vinohrad? Na Vinohradech jsem se narodil, žil a i teď se zde procházím. Ve školních dobách mi říkali Postrach Vinohrad. Teď o mě nikdo neví, proto se vám připomínám. Jak ve skutečnosti vypadám, jaký je obličej či ksicht, do toho vám s prominutím nic není, stejně mě bude hrát nějaký herec a to si pište, že Leonardo di Caprio to nebude. Ta moje hlavní třída, ta tepna života až k jeho konci, od svatováclavského koně ke strašnickému krematoriu a odtud ven do vesmíru je takový Sunset Boulevard. Sunset Boulevard, který začíná ve špinavém Down Town v Los Angeles, projíždí Hollywoodem a končí v pacifickém oceánu při nádherném západu slunce. Ale zůstaňme v Praze a při zemi.” Jan Němec

SYNOPSIS

Autobiografický film legendárního režiséra Jana Němce volně vychází z autorovy publikace **Nepodávej ruku číšníkovi** a pozoruje jeho životní příběhy od šedesátých let do současnosti. „Film má v názvu Vlka, tvora divokého, lstivého, neovladatelného. Vlk v rouše beránčím a naopak. Uvidíte místa činu, autentický dialog, autorský komentář, archivy pravé i falzifikáty. To, co bude ve filmu, se skutečně stalo a John Jan to skutečně prožil. I když, pravda, občas to trochu nafouknul.”

REŽIJNÍ EXPLIKACE

Režijní výklad je prostý. Žádná úcta k zavedeným filmovým postupům. Natočil jsem pokojně a disciplinovaně filmy – *O slavnosti a hostech*, Kafkovu *Proměnu*. Zde máme děj a příběhy časem prověřené v knize tištěné. Takže znovu na frontu. Show must go on – to je ta režijní metoda. Uvidíte místa činu, autentický dialog, autorský komentář, archívy pravé i falzifikáty. Bang!

Při natáčení, realizaci nám nepůjde o historickou věrohodnost, dobovou pravdivost, ale při současném natáčení s doplněním několika důležitých hracích dobových rekvizit vytvořit nikoliv kopii ale ducha, image, atmosféru dané minulé doby. Zachytit génia loci těchto míst. Film není náhodná koláž, ale přesně připravená podívaná.

Jan Němec (1936-2016 Praha) - režie, scénář

BIOGRAFIE

Český filmový režisér, filmový producent a pedagog FAMU. Patřil k předním představitelům československé nové vlny. V roce 1966 jej postihl zákaz točit filmy na Barrandově. V televizi natočil písňové recitály Marty Kubišové a Karla Gotta. Definitivní zákaz tvorby přišel po invazi armád Varšavské smlouvy do Československa v roce 1968 a zakázán byl i druhý recitál Kubišové. Ve světě byl naopak oceňován pro svůj dokument o jaru a létu 1968 a invazi armád Varšavské smlouvy. V roce 1974 nuceně odjel do exilu. Žil a tvořil především v Západním Německu, v USA, ve Velké Británii a ve Švédsku. V prosinci 1989 se vrátil domů a k filmové tvorbě. Velkou část jí produkoval ve vlastní společnosti Jan Němec - Film, založenou 1993 společně se svou pozdější manželkou Ivou Ruzselákovou. V roce 1969 byl anglickým časopisem Films and Filming oceněn jako jeden z pěti nejlepších světových režisérů roku za film *O slavnosti a hostech*, v roce 1989 byl nominován na cenu EMMY za film *Czesław Miłosz: The Poet Remembers* (1988). V roce 2002 získal medaili za zásluhy II. stupně v oblasti kultury (udělenou prezidentem republiky Václavem Havlem). V roce 2005 získal Českého lva za dlouholetý umělecký přínos českému filmu a v roce 2006 Křišťálový globus MFF Karlovy Vary za dlouholetý umělecký přínos světové kinematografii. V roce 2011 obdržel Cenu Ministerstva kultury ČR za přínos v oblasti kinematografie a audiovize.

FILMOGRAFIE – celovečerní hrané filmy

Démanty noci (1964)

Podvodníci (1965), povídka ve filmu *Perličky na dně*

O slavnosti a hostech (1965)

Mučedníci lásky (1966)

V žáru královské lásky (1990)

Jméno kódu Rubín (1996)

Noční hovory s matkou (2001-2002)

Krajina mého srdce (2004)

Toyen (2005)

Holka Ferrari Dino (2009)

Heart Beat 3D (2010)

Vlk z Královských Vinohrad (2016)

TVŮRCI A HERCI

Režie:	Jan Němec
Scénář:	Jan Němec
Druhý režisér:	Tomáš Klein /film dokončoval/
Kamera:	Jiří Maxa
Hudba:	Dominik Dolejší, Eric Clapton, J. S. Bach
Střih:	Josef Krajbich
Výtvarník kostýmů:	Tereza Kučerová
Výtvarník scény:	Aneta Grňáková
Výtvarník festivalového plakátu:	Tereza Kučerová
Dramaturg / kreativní producent:	Jakub Felcman
Producent:	Tomáš Michálek
Spoluproducenti:	Jakub Mahler, Dagmar Sedláčková
Vedoucí výroby:	Jakub Pinkava
Výroba:	MasterFilm
Koprodukce:	Česká televize, UPP, Media Film, Bocalupo Films
Za podpory:	Státní fond kinematografie ČR Audiovizuální fond SK
Distribuce:	Film Distribution Artcam
Hrají:	Jiří Mádln, Karel Roden, Martin Pechlát, Tomáš Klein, Táňa Pauhofová, Gabriela Míčová, Jiří Menzel, Jiří Bartoška, Markéta Janoušková, Robin Kvapil, Ted Otis, Miloš Stehlík

TVŮRCI

Jiří Maxa - kamera

Český fotograf a kameraman, který začínal u Josefa Illíka a třicet let spolupracoval s Ivanem Špaletou. Jako kameraman pracoval na filmech *Kára* (režie Václav Koubek) a *Český kubismus* (režie Michal Pacina). Stal se dvorním kameramanem Jana Němce po jeho exilu a natočil s ním filmy *Krajina mého srdce* (2004), *Toyen* (2005) a *Heart Beat 3D* (2010). Jejich společná tvorba je specifická experimentálním přístupem k zobrazovanému, ať už jde o způsob snímání či formální uchopení sdělení.

Tomáš Klein – druhý režisér /film dokončoval/

Studuje režii na FAMU. Jeho studentské filmy *Rousek*, *Posedlost* uspěly na řadě mezinárodních festivalů. Své filmy tvoří spolu s Tomášem Mertou pod značkou GURU FILM. Jejich film *Retriever* byl vybrán do sekce Cinéfondation festivalu v Cannes 2015. Momentálně připravují svůj celovečerní debut na motivy knihy Zdenka Perské-

ho *Kde domov můj*. Na filmu *Vlk z Královských Vinohrad* spolupracoval jako druhý režisér a na přání Jana Němce film režijně dokončil.

Josef Krajbich – střih

Český střihač, scénárista a kameraman, který pracoval na řadě oceňovaných filmů, absolvent katedry střihové skladby na FAMU. Držitel ceny za nejlepší český dokumentární film roku z jihlavského festivalu *Ženy SHR* režisérů Martina Duška a Ondřeje Provozníka. S Robertem Sedláčkem střihal několik dílů cyklu *České století* a spolupracoval také na oceňovaném filmu České televize *K oblakům vzhlížíme* (2014).

Tereza Kučerová – výtvarnice

Výtvarnice, herečka a autorka animovaných filmů. S Janem Němcem spolupracovala v roli výtvarnice na filmu *Toyen* (2005). Mezi další díla, na kterých pracovala jako návrhářka kostýmů, patří *Nikdy nejsme sami* (2015), *Cesta ven* (2014), *Soukromé pasti* (2008), *Hezké chvílky bez záruky* (2001), *Paralelní světy* (2001), *Vyhnání z ráje* (2001), *Žiletky* (1994), *Vrať se do hrobu* (1990), *Šašek a královna* (1987) nebo *Faunovo velmi pozdní odpoledne*, na kterém spolupracovala s Ester Krumbachovou. Je autorkou festivalového plakátu *Vlk z Královských Vinohrad*.

Tomáš Michálek – producent

Absolvent produkce na pražské FAMU pod vedením Jaromíra Kallisty. Spoluzakladatel nezávislé produkční společnosti MasterFilm. Produkoval režijní debut Tomáše Pavlíčka *Parádně pokecal* (2015), dále festivalové úspěšné dokumenty *Nebezpečný svět Rajka Dolečka* a *Česká cesta*. Dlouhodobě se věnuje projektu významného českého kameramana Jaroslava Kučery, v rámci kterého připravuje rozsáhlou výstavu v GHMP, vydání monografie a společně s Jakubem Felcmanem dokumentární film. Vedle toho vytváří experimentální esej Petra Václava vycházející z Kučerových objevených archivních materiálů s názvem *Vědomí souvislostí*.

Jakub Felcman – dramaturg, kreativní producent

Absolvent Filozofické fakulty UK, scenáristiky a dramaturgie na pražské FAMU. Působil jako nezávislý dramaturg na řadě festivalů. Do roku 2009 vedl program festivalu Fresh Film Fest. Nadále působí jako nezávislý dramaturg i filmový publicista. V roce 2009 založil MFF Ostrava Kamera Oko. V letech 2013-2015 působil jako vedoucí dramaturg v tvůrčí skupině Čestmíra Kopeckého v České televizi. Je spoluautorem scénáře úspěšného filmu Olma Omerzua *Příliš mladá noc* a je autorem scénáře k filmu Michala Hogenauera *Venku*.

Filmové centrum České televize

Helena Uldrichová – vedoucí filmového centra

Jaroslav Sedláček – hlavní dramaturg filmového centra

Filmové centrum ČT je kontaktním místem pro filmaře, nositele filmového know-how, a koordinačním místem pro posuzování a zpracování filmových koprodukcí s účastí ČT. V oblasti kinematografie Česká televize pomáhá nejen koprodukovat snímky nezávislých producentů, ale také objevuje nové talenty. Při výběru a vývoji látek Filmové centrum úzce spolupracuje s externími odborníky, předními českými literáty, režiséry, teoretiky, scenáristy a dramaturgy.

O VZNIKU FILMU S TVŮRCI
PRODUCENT TOMÁŠ MICHÁLEK

Jaká je geneze filmu *Vlk z Královských Vinohrad*?

Geneze je zábavná. Jsem velký obdivovatel díla Jana Němce a před dvěma lety jsem potřeboval vidět jeho *Toyen*, ke které se nedalo nijak dostat. Proto jsem vymyslel, že otevřeme jednodenní modul na FAMU, kde by se film promítl a Jan Němec by následně se studenty debatoval. A tak skutečně po projekci vyprávěl své plány na skvělé a převratné filmy. Uteklo několik měsíců a ke mně se dostalo, že Jan Němec chce natočit svoji dlouho připravovanou autobiografii a že okolnosti jsou lehce komplikované. Nedalo se dělat nic jiného, než mu napsat...a šli jsme do toho.

Film *Vlk z Královských Vinohrad*, který se loni natáčel mimo jiné i na festivalu v Karlových Varech, se sem symbolicky vrací, a to přímo do hlavní soutěže. Co od uvedení na festivalu očekáváte?

Především jde symbolicky o to, že se *Vlk* vrací domů, na své území. Pro Jana Němce byl karlovarský festival nesmírně důležitý, není proto náhodou, že jsme tam vloni natáčeli. Jsem zvědavý hlavně na reakce českých diváků. *Vlk* vypráví příběh nás všech, je to veselým a komunikativním způsobem odvyprávěný pohled na druhou polovinu 20. století... veselým a komunikativním, ano, nikoliv však podbízivým.

TOMÁŠ KLEIN – DRUHÝ REŽISÉR / FILM DOKONČOVAL/

První klapka padla loni na Mezinárodním filmovém festivalu v Cannes. Jak zde probíhalo natáčení?

Jan Němec se vrátil do Cannes po mnoha letech s velkým nadhledem a myslím, že si velmi užíval natáčení, které probíhalo v subverzivním duchu. Přímou na místech činu, bez povolení a zbytečného váhání. Dokázal skvěle využít atmosféry a kulisy festivalu, aby ukradl, co potřeboval pro svůj příběh.

Měl Jan Němec od začátku scénáře herce vybrané?

Záměr obsadit Jiřího Mádla měl Jan Němec už poměrně v počátku. Myslím, že to více souviselo s tím, jaký má obraz Jirka Mádla u českého obecnostva, než s tím, že by byl charakterově či vizuálně podobný Janu Němcovi. Záměr byl, aby se divák dobře ztožnil s postavou Johna Jana, protože jde o fikci a ne o portrét autora. Záměr obsadit i Karla Rodena jako alter ego samotného režiséra přišel až ke sklonku natáčení. Karel Roden už několikrát reprezentoval alter ego Jan Němce a v tom filmu tím ještě umocňuje fabulaci autora. Za Mádlem, se skrývá vypravěč Roden jako alter ego samotného Němce.

Natáčení se uskutečnilo ve Spojených státech, kterého se Jan Němec již nemohl účastnit. Jak jste pojali režijně tuto část natáčení?

Jan Němec od počátku věděl, že nebude moct jet do Ameriky. Stejně tak počítal, že možná nebude v jeho fyzických silách film sám dokončit. Myslím, že se obklopil lidmi se stejným duchem. Od počátku jsme také měli dohodu, že pokud to bude potřeba, film režijně dokončíme dle jeho instrukcí. Tak se nakonec i stalo a film jsme dokončovali se střihačem Josefem Krajbichem a dramaturgem Jakubem Felcmanem. Jan Němec byl velká režisérská osobnost a navíc měl silný a jasně srozumitelný příběh. Obojí nám bylo dobrým vodítkem, a proto si myslím, že jsme film dokončili v duchu, jaký

by si on sám přál. Možná by se vztekal nad některými detaily, ale celek je myslím Němec v nejlepší formě. Navíc si myslím, že tento film je mimo jiné právě o tom, že když máte dobrý příběh a dostatečně silnou chuť ho vyprávět, tak se vždy najde cesta, jak ho vyprávět. Pokud teda máte odvahu ji hledat.

Příběh Johna Jana velmi dobře kopíruje osud naší země s jejími vrcholy i propady a může být dobrým návodem pro život. Když se člověk drží toho, co umí a dělá v těžkých chvílích, co je správné, tak může odejít s rovnou páteří a ještě o tom nechat silnou zprávu.

DRAMATURG, KREATIVNÍ PRODUCENT JAKUB FELCMAN

Stál jste u vzniku scénáře *Vlk z Královských Vinohrad*. Jaký byl váš podnět k realizaci scénáře na základě povídkové knihy Jana Němce *Nepodávej ruku číšníkoví* ?

Tehdy jsem pracoval u Čestmíra Kopeckého v tvůrčí skupině v České televizi. Řekl jsem Kopeckému, jestli bych mohl bojovat o jeden film a on řekl, že to záleží. Tak jsem mu řekl, že ten film je *Vlk z Královských Vinohrad* od Jana Němce. On mě různě varoval, jestli si vůbec dokážu představit do čeho jdu. Ale já jsem už měl svoje zkušenosti a práci s Janem Němcem jsem znal jenom jako nikdy nekončící teror, který byl ale z odstupu nespočitatelné hodnoty, nezapomenutelný, děsně přínosný. A on řekl, že jestli je to tak, tak že s radostí. Janu Němcovi jsem tehdy sdělil: „Pane Němec, já jsem si ten film vybral proto, že kdybych měl v televizi udělat už jenom jeden film, byl by to tenhle.“ Jan Němec se pak s námi sešel ještě jednou a tehdy řekl: „Uděláme to!“ A v té větě bylo slyšet, jak velké a dlouhé rozhodování za tím je. Jan Němec to pak rozvedl: „Když se rozhodnu, že nějaký film udělám, už ho musím udělat. Bez ohledu na okolnosti a na peníze. I kdyby na něj nakonec nebyla ani koruna. Prostě ho dovedu do cíle. A vy jste slíbil, že tomu filmu dáte všechno, a tak ho se mnou musíte dodělat“.

Kdo stál u vzniku filmu?

Na úplném začátku byl Tomáš Michálek. Tomáš přivedl i svoje kolegy z firmy Master-Film, Jakuba Mahlera a Dagmar Sedláčkovou. Jenom Tomáši Michálkovi můžou všichni vděčit za to, že produkce filmu skutečně začala, neboť ten na sebe vzal riziko realizovat první natáčení před jakoukoliv závaznou garancí financování. A nebylo toho málo, film bylo třeba zafinancovat na natáčení na 68. Mezinárodním filmovém festivalu v Cannes. Zároveň je třeba vděčit filmovému centru České televize, že film ještě přijalo, zaštitilo a zajistilo skutečné finance před udělením dotace Fondu kinematografie a po rozpuštění skupiny Čestmíra Kopeckého, která projekt začala. Nakonec tedy Státnímu fondu kinematografie. O udělení dotace bylo rozhodnuto až v průběhu natáčení na festivalu v Cannes.

V čem spočívala vaše dramaturgická práce na scénáři?

Jan Němec znal svůj scénář nazpaměť. Jak by ne, „prožil ho“, po kouskách vyprávěl, reformuloval, převedl do podoby povídek a následně literárního scénáře. V momentě natáčení nechal veškeré dosud vytištěné verze ležet; technický scénář vznikl po částech, byl psán v ruce, obsahoval veškeré instrukce od náznaků scén přes seznam rekvizit či scénických požadavků po naznačení natáčecího plánu, z něho vedoucí produkce Jakub Pinkava sestavil kompletní natáčecí plán a dispozice. V dramaturgické práci na scénáři jsem rozhodně nebyl sám a ani jsem nebyl jediným, s nímž by Jan

Němec scénář konzultoval. Stejně a významněji v tuto chvíli působil Tomáš Klein a potom každý, kdo se nechal strhnout a vyprovokovat k tomu, aby řekl svůj soud o natáčené scéně - ten pak musel svoje představy do detailu obhájit, ale pak se jím Jan Němec byl skutečně ochotný zabývat. Jan Němec měl vždy jasnou představu o výběru scén a jejich řazení, do toho nenechal nikoho mluvit, ale při vlastní realizaci scén si nechal nabízet a vybíral. Tedy v průběhu hlavního natáčení. Když bylo vše hotovo - na samotném konci, navrhl svoje řazení sekvencí jako možnost a k diskusi nad tím vybídl střihače Josefa Krajbicha, pomocného režiséra Tomáše Kleina i mne.

Co Vás na spolupráci s Janem Němcem nejvíce zaujalo?

Pro mě bylo natáčení nejlepší filmovou lekcí, jakou jsem v životě zažil. Jan Němec byl báječný pedagog. Chtěl jsem tohle natáčení uskutečnit i proto, že jsem chtěl vidět jak pracuje. Sebestředně jsem to na sebe seslal jako praktickou dílnu filmové režie a zatahnul do toho Čestmíra nejdřív a následně Tomáše a Českou televizi a Státní fond kinematografie, a hlavně teda Jana Němce samotného.

On nás všechny naprosto odměnil. Ve chvíli, kdy začalo natáčení, přijal nás jako součást smečky. Byl ochotný se s námi podělit o všechno, tak jako když jeden kouzelník je ochotný podělit se o svoje kouzelnické triky.

A to, když zemřel před posledním natáčecím dnem... Jan Němec odešel uprostřed práce, v době, kdy dílo začalo dostávat finální tvar, v momentě tvůrčím a v entusiasmu. A v plné síle - tedy duševní, z té neztratil nic a bylo to až neuvěřitelné, vždy překvapující. Němcovo heslo bylo „On the road again“, vždy přímo do ohně a znova na frontu a tohle jako kdyby byla jen další etapa. To nejsilnější a nejtěžší, co může učitel udělat, je rozpracovat dílo a nechat jeho dokončení ve chvíli, kdy už má jasné kontury, na svých studentech - a tuhle lekci nám udělil, a tak teď po letech mám teprve vážně pocit, že jsem složil státnice na FAMU.

FILMOVÉ CENTRUM ČESKÉ TELEVIZE

HELENA ULDRICHOVÁ, VEDOUCÍ FILMOVÉHO CENTRA

Proč jste se rozhodli filmový projekt Jana Němce podpořit?

Když jdete před programovou radu v České televizi s nějakým projektem, vždycky je to adrenalin, protože nikdy nevíte, jestli vám rada projekt schválí nebo ne. Vždycky, když uspějete, necítíte ani tak radost (teda radost taky, ale jen docela malou, protože tušíte, kolik problémů je ještě před vámi), jako spíš úlevu, docela obyčejnou úlevu. Loni na jaře jsme šli na programovou radu s filmem Jana Němce *Vlk z Královských Vinohrad* a stala se zvláštní věc. Samozřejmě, nejdřív přišlo tradiční čekání a nervozita, pak úlevné vydechnutí a pak... Seděli jsme v kanceláři, pan režisér byl doslova šokován, že získal nejvyšší podporu České televize na svůj film, navíc tak rychle a v tak přátelské atmosféře. Uvolnil se, otevřel se, plánoval, vyprávěl a čas plynul a plynul a venku už se šerilo, uklízečka už nakukovala, jakože kde to vážně, a nikomu z nás se nic nechtělo. Byla to taková vzácná chvíle docela obyčejného štěstí. Krásného sdíleného intenzivního štěstí, které si budeme pamatovat do konce života.

A stejně tak bychom si přáli, aby si diváci pamatovali i filmy Jana Němce, protože to byl člověk navýsost tvůrčí, který celý život neustále hledal a neustále posouval hranice filmu. Nikdy si nebral film jako rukojmí, vždycky mu poctivě sloužil. Snad je tahle jeho báječná posedlost filmem vidět i na *Vlkovi z Vinohrad*.

HERCI

Karel Roden – vypravěč / alter ego

Narodil se v Českých Budějovicích v herecké rodině. Herectví se věnuje i jeho mladší bratr Marian (1964). Patří k nejuznávanějším současným českým hercům. Po absolvování pražské DAMU působil v několika divadlech (DISK, Divadlo na Vinohradech, ústecké Činoherní studio, Národní divadlo, Divadlo Na zábradlí, Labyrint). V současné době ho diváci můžou vidět například na pražské divadelní scéně Studio DVA. Na začátku 90. let Karel Roden odjel do Velké Británie, kde navštěvoval herecké kurzy a zdokonalil se v angličtině. Vytvořil role v desítkách snímků tuzemské i zahraniční produkce. Je nositelem prestižní filmové ceny Český lev za nejlepší mužský herecký výkon v hlavní roli za psychologickou postavu hluchého hlídače Douši v dramatu *Hlídač č. 47* (2008) režiséra Filipa Renče.

Jiří Mádl – postava Johna Jana

Českobudějovický rodák Jiří Mádl vystudoval tamní Biskupské gymnázium J. N. Neumanna. Velkým koníčkem mu původně byl lední hokej, který hrál více jak devět let. Když však v roce 2007 uspěl na konkurzu teenagerovské komedie *Snowboardáci*, dal přednost herectví. V roce 2007 se hlásil na FAMU, u přijímacího řízení neuspěl. Po úspěšné premiéře *Snowboardáků* se Jiří stal vyhledávaným hercem. Prozatímním vrcholem Mádlovy herecké kariéry byl snímek *Děti noci*, v němž si svým výkonem po boku Marthy Issové vysloužil cenu Mezinárodního karlovarského filmového festivalu pro nejlepšího mužského herce v hlavní roli. Mádl se vedle velkých filmových a televizních produkcí několikrát propůjčil také nezávislým krátkometrážním snímkům amatérského uskupení Trinity Pictures. Režijně debutoval v roce 2014 snímkem *Pojedeme k moři*, za který získal Cenu RWE za objev roku na Cenách české filmové kritiky.

JIŘÍ MÁDL – O NATÁČENÍ

Kdy jste se poprvé setkal s režisérem Janem Němcem?

Poprvé jsme se setkali v kavárně. Přišel tam na mě s posilami, asi tři produkční. Ale nemuseli tam být, on mě udolal sám, přestože jsem byl rozhodnutý říct mu tam jedno slušný, ale zřetelný ne.

Jak jste byl přizván k spolupráci na filmu Vlk z Královských Vinohrad?

Zavolali mi a pan Němec pak dokonce volal i mojí mamce. Opravdu věděl, jak na mě... Pan Němec měl být lobbista, jeho charisma a energie byla tak nakažlivá.

Postava Johna Jana je alter egem Jana Němce, jak jste k postavě přistupoval při čtení scénáře?

Scénář jsem nikdy nedostal.

Je to velká výzva i zodpovědnost hrát roli režiséra. Jak probíhala vaše příprava na natáčení?

Vlastně nijak, byla to taková horská dráha. Večer mi přišla zpráva, jestli bych nemohl s sebou vzít ty černý boty, co jsem měl a jestli nemám třeba hnědou bundu nebo něco takového. Tak jsem si nařídil budíka, usínal a říkal si, co tak asi zítra před tou kamerou budu dělat.

Jak probíhalo natáčení?

Zběsile. Nejdřív mi to bylo hodně nepříjemný. Já jsem prostě jako herec rád na 100 % připravený, tady to nešlo. V Cannes jsem ještě trochu trpěl, pak jsem si to ale začal užívat a říkal si, že už asi nic takového nikdy nezažiju.

Konce natáčení Vlka z Královských Vinohrad se Jan Němec nedožil. Jak na pana režiséra vzpomínáte?

Vždycky mě rozesmál a věděl to. Věděl, že mě baví jeho styl komunikace s lidmi, a pak už se i trochu předváděl, aby mě pobavil. Měli jsme mezi sebou takovou tajnou komunikaci a pokoutně se smáli. Vždycky jsem měl radost, že ho vidím, a jsem rád, že mě v té kavárně ukecal.

O VZNIKU FILMU OBECNĚ S AUTOREM

JAN NĚMEC, REŽISÉR

Jak vzniká téma, úvodní nápad?

„To není obecná otázka, to je klíčové. První musí být impuls, tohle by mělo být kino. To je vždy ten první a nejdůležitější důvod alespoň v mé práci a v práci mých kolegů. Uvědomit si, toto je ten nejlepší a nejdůležitější nápad. Ten důvod může být jakýkoliv. Musíte si říct, tohle chci, aby bylo kino, kniha, nápad, hovor, divadlo, dialog, politická situace, drama... cokoliv. A za druhé. Chci to udělat, tak jak to neudělá vůbec nikdo jiný. To je taková to omšelá věta: Dělán jenom filmy, které chci vidět v kině, a vím, že to nikdo nenatočí, tak to dělám sám.“ Jan Němec

Ze semináře Jana Němce na FAMU, duben 2015.

WEBOVÉ STRÁNKY FILMU

<http://www.ceskatelevize.cz/vlk>

TISKOVÝ SERVIS

Tereza Jiravová

603 828 429

Fotografie a tiskové materiály ke stažení:

<http://artcam.cz/vlk-z-kralovskych-vinohrad/>

<http://www.masterfilm.cz/#vlk-z-kralovskych-vinohrad>

FILM DISTRIBUTION ARTCAM

DISTRIBUČNÍ PREMIÉRA V ČR: 15. 9. 2016

www.artcam.cz

